

ביום השנה למילחמת לבנון מספרת נועה, אלמנת מילחמת יום הכיפורים, על יסורי כל אשה צעירה שבעלה נופל בקרב, על יחס החברה, המישפחה, ועל תשוקותיה הנחנקות ביגלל המוסר הצבוע של החברה

הוא הרגיע אותי, ואמר שלא מתים כליך מהר בגיל כליך צעיר"

הייתי אשה זקנה, בת 26, שלא ידעה יותר מגבר אחד בימי חייה"

הייתי מתאכזרת ואחר כך הייתי חולמת בלילה על זיונים עם בחורים"

ראיינה שרית ישי

"אני נחנקת

בכדידות שלי!"

אני חושבת שההורים של בעלי קיוו שאשאר אלמנתו של בנם עד סוף הימים"

"אני הייתי באבל ואני יודעת שבבתיים העריצו אותי בגלל האבל הזה"

הייתי הולכת לקחת את הילד מהגן וראיתי איך כל האמהות מסתכלות עלי. כתאום הפכתי לאלמנה העליזה"

מדובר בן שלי, שהוא בן 10 והולך לבית ספר, מדובר בחורים של בעלי שממילא שחה קומתם מאז שהוא נהרג. מדובר בחורים שלי שלא בדיוק יודעים כיצד לנהוג בי ומנסים מאוד להבין אותי - בלי הצלחה - ומדובר בחברים שלו. איש מהם לא יקבל את מה שאני אגיד בראיון הזה. הם יחשבו שניצאתי מדעתי, ולי אין כוח להתמודד כעת עם הסביבה. אני לא דווקא שוטה, וטחנות הרוח ממילא מנצחות אותי. ויתרתי על תרעיון לראיין אותה, אם כי הצטרפתי על כך צער רב. אחר כך נפגשנו

ביקשתי לראיין אותה. היא נבהלה מה בקשה שלי. זו היתה שיחה אינטימית ביני ובינה. אני אמות אם הדברים יפורסמו בעיתון, אמרה לי. הסברתי לה שחשוב שדבריה יפורסמו בעיתון. אמרתי לה שהגיע הזמן שזעקתה האמיתית של אלמנת צה"ל תישמע באוזני מי שהיא צריכה להישמע. היא שתקתה והקשיבה ואחר כך טילפנה אלי שוב ואמרה: אם הדבר היה תלוי בי, הייתי מסכימה שתפרסמו, מפני שאני חושבת שבאמת צריך לפקוח מעט את עיני האנשים. אבל מדובר מה בעוד אנשים.

ליד שולחני - היא כמו טאפט, לא יעלה על הדעת לבוא אל הבאר ושהיא לא תהיה שם. מכיוון שכמותה פגשתי כבר רבות בימי חי, לא העמקתי לחקור ועזבתי את הסיפור. אחר כך פגשתי אותה בביתו של אחד מקשריה החברתיים החדשים. הפורום הפעם היה יותר אינטימי, מוסיקה של אלטון ג'ון התנגנה ברקע, בקבוק וודקה היה על השולחן והקולות היו נמוכים, ומפה לשם התפתחה ביני ובינה שיחה אינטימית שזיעצה אותי. יומיים אחר כך התקשרתי אליה ר

פגשתי אותה באחד הבארים שבאופנה. השעה היתה שעת לילה מאוחרת, שעה שבה אפילו ציפורי הלילה מתחילות לפהק ולשפ- שף את העיניים. היא ישבה במרכז של שולחן גדול נראתה לי צעקנית משהו, מנסה בכל כוחה לעורר תשומת לב, צוחקת בקול רם, קוראת למלצרית בקולי קולות. שאלתי: מי זו? אמרו לי שהיא חדשה, הגיעה לסביבה בחודשים האחרונים ומאו היא בכל לילה בבאר. היא יצרה קשרים חברתיים במהירות מעוררת התפעלות, וכעת - כך הגדיר אותה אחד מהיושבים